บทที่ 3
ปัญหาและวิธีการแก้ปัญหา

3.1 วิธีการวิเคราะห์ปัญหา

แบบจำลอง PRORISK มีเป้าหมายในการแนะนำและช่วยเหลือในการบริหารจัดการความเสี่ยงตามช่วงเวลาวงจรของโครงการ ซึ่งทำให้ผู้ใช้เข้าใจและปฏิบัติตามได้ง่าย ดังนั้น PRORISK จึงลำดับขั้นตอนกระบวนการทำงานดังรูปที่ 3.1 ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

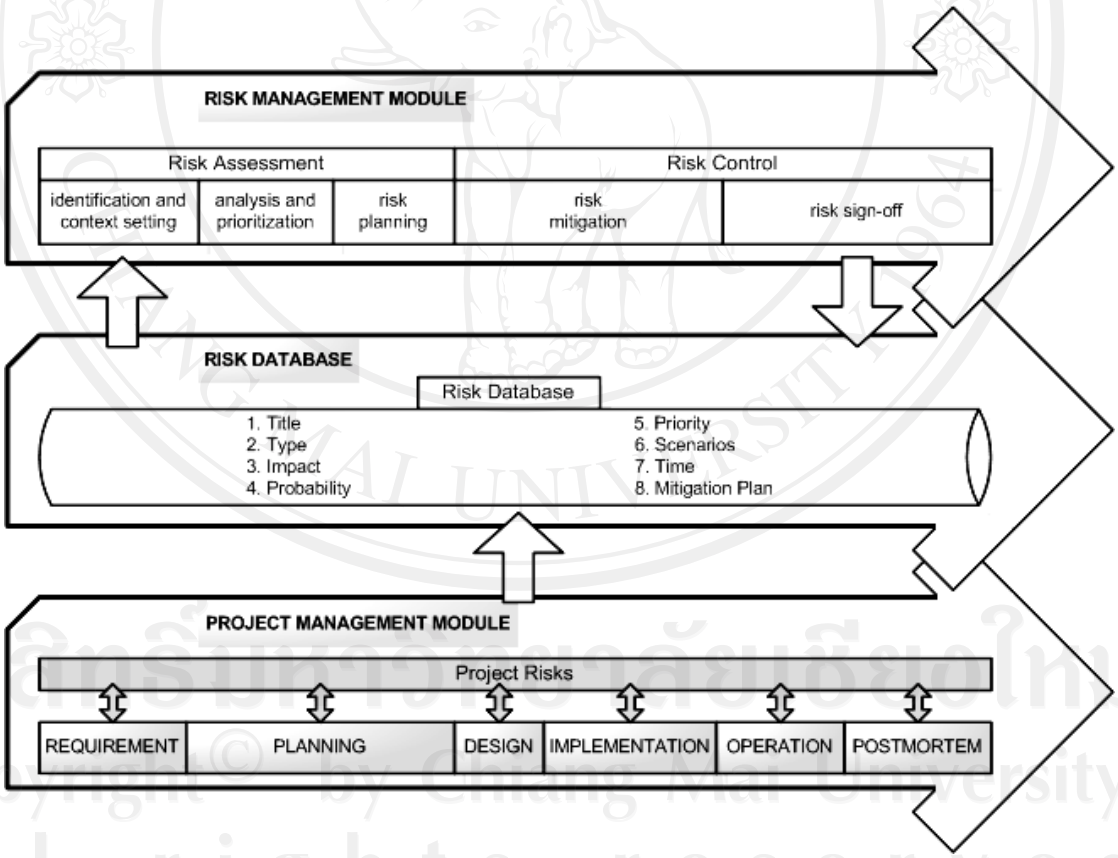

รูปที่ 3.1 แสดงภาพรูปแบบจำลอง Project Oriented Risk Management Model

1. ขั้นตอนการวิเคราะห์ความต้องการ (Requirement Analysis) เป็นขั้นตอนแรกของโครงการตามแบบจำลอง PRORISK ในตำราและเอกสารวิชาการบางเล่มอาจเรียกขั้นตอนนี้ว่าการริเริ่ม (Initiation) หรือการกำหนดขอบเขต (Definition) อย่างไรก็ตามเนื่องด้วยแบบจำลอง PRORISK

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ต้องการเน้นความสำคัญของความต้องการ จึงรวมเรียกขั้นตอนเหล่านี้ว่าขั้นตอนการวิเคราะห์ความต้องการ

ในขั้นตอนนี้เจ้าหน้าที่โครงการจำเป็นต้องติดต่อกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียบ่อยครั้ง เพื่อรับและวิเคราะห์ความต้องการจากทุกฝ่าย ณ ขั้นตอนนี้ ผู้มีหน้าที่บริหารจัดการโครงการควรเริ่มกระบวนการกำหนดกรอบและระบุความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับโครงการซอฟต์แวร์ที่จะพัฒนา คือ การกำหนดประเภทของซอฟต์แวร์ การกำหนดออกแบบรูปร่างหน้าตาเบื้องต้น การกำหนดความสามารถในการใช้งาน โดยความเสี่ยงที่มักเกิดขึ้นในขั้นตอนนี้คือความเสี่ยงที่เกิดจากความต้องการ (Requirement Risk) เช่น มีการเปลี่ยนแปลงความต้องการอยู่เสมอ ลูกค้าเพิ่มรายละเอียดส่วนปลีกย่อยอื่นๆ เกิดปัญหาการใช้เงินเกินต้นทุนที่ตั้งไว้ งานไม่เสร็จตรงตามแผนที่วางไว้ เป็นต้น ทำให้ท้ายที่สุดโครงการไม่สำเร็จหรือไม่ตรงตามเป้าหมายที่วางแผนไว้

ขั้นตอนในการจัดการความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในขั้นตอนการวิเคราะห์ความต้องการนั้น เริ่มต้นด้วยการเข้าไปค้นหาข้อมูลภายในฐานข้อมูลความเสี่ยง (Risks Database) หากความเสี่ยงชนิดนี้เคยเกิดขึ้นแล้ว จึงนำข้อมูลมาทำการพัฒนาวิธีการจัดการต่อไป ซึ่งภายในข้อมูลประกอบด้วยกัน 8 ประเภท ซึ่งประกอบด้วย

(1) ชื่อของความเสี่ยง (Title) - การจัดแบ่งประเภทของความเสี่ยงตามกลุ่มที่ได้ที่การจัดแบ่งไว้เพื่อให้เป็นฐานในการจัดการความเสี่ยง

(2) ประเภทของความเสี่ยง (Type) - การแยกแยะประเภทของความเสี่ยงตามกลุ่มที่ได้ที่การจัดแบ่งไว้ เพื่อให้เป็นฐานในการจัดการความเสี่ยง

(3) ผลกระทบของความเสี่ยง (Impact) - การอธิบายขอบเขตความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากความเสี่ยงและแสดงให้เห็นว่าเมื่อความเสี่ยงเกิดขึ้นในระบบจะสร้างความเสียหายได้มากน้อยเพียงใด มีลักษณะเป็นการอธิบายบรรยายถึงลักษณะการเกิดแบบต่างๆ

(4) ความน่าจะเป็นที่ความเสี่ยงจะเกิดขึ้น (Probability) - การอธิบายถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น แสดงออกมาในรูปแบบของตัวเลข โดยที่ค่าความน่าจะเป็นไม่เกิน 1 โดยที่ถ้าเข้าใกล้ 1 มาก หมายถึงโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงมีสูง

(5) การจัดระดับความสำคัญของความเสี่ยง (Priority) - การให้ลำดับความสำคัญของความเสี่ยง เพื่อให้ทราบว่าความเสี่ยงมีลำดับความสำคัญก่อนหลังอย่างไร เพื่อจัดลำดับในการจัดการตามลำดับความสำคัญ

(6) การบรรยายถึงลักษณะของการเกิดความเสี่ยง (Scenarios) - การอธิบายลักษณะของความเสี่ยงจะเกิดขึ้นในลักษณะใด และน่าจะเกิดขึ้นในลำดับขั้นตอนไหนของการพัฒนาโครงการซอฟต์แวร์

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

(7) ช่วงเวลาในการเกิดความเสี่ยง (Time) - การอธิบายเพื่อแสดงถึงระยะเวลาที่ความเสี่ยงอาจเกิดขึ้นได้ตั้งแต่ระยะสั้นประมาณ 1 วันจนอาจกินเวลานานเป็นเดือนๆ ตามลำดับ

(8) วิธีการแก้ปัญหาความเสี่ยง (Mitigation Plan) - การอธิบายวิธีการจัดการความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในลักษณะและรูปแบบการจัดการวิธีต่างๆ

โดยในขั้นตอน การวิเคราะห์ความต้องการ (Requirement Analysis) ในการจัดการความเสี่ยงจะเริ่มต้นด้วยการหาความเสี่ยงที่มีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นกับโครงการทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์แยกประเภทและทำการเก็บข้อมูลของความเสี่ยงเบื้องต้นลงในฐานข้อมูล

2. ขั้นตอนการวางแผน (Planning) เป็นขั้นตอนที่สองของโครงการ ซึ่งเจ้าหน้าที่โครงการจำเป็นต้องแยกรายละเอียดของตัวงานออกมาให้ได้เป็นปลีกย่อยมากที่สุด เพื่อสามารถกำหนดตารางการดำเนินงานให้เป็นขั้นตอนตามลำดับที่เหมาะสม โดยมีการจัดสรรสรรพยากรที่มีอยู่ทั้งหมด คือ การจัดสรรเวลาการดำเนินงาน การจัดระบบการทำงานของทีมงาน การจัดสรรทรัพยากรเงิน และการจัดเตรียมอุปกรณ์ที่จำเป็นให้เพียงพอต่อการใช้งานทุกขั้นตอน ซึ่งขั้นตอนนี้เป็นอีก 1 ขั้นตอนที่สำคัญที่จะสามารถประเมินรายรับ รายจ่าย ที่น่าจะเป็นไปได้ทั้งหมดไว้ โดยความเสี่ยงที่มักเกิดขึ้นในขั้นตอนนี้คือความเสี่ยงที่เกิดการบริหารจัดการโครงการ (Project Management Risk) เช่น การวางแผนโดยไม่คำนึงถึงทรัพยากรที่มีอยู่ ขาดขั้นตอนในการติดตามงานที่เหมาะสม การกำหนดเวลาการทำงานที่มากเกินไป เป็นต้น ซึ่งในขั้นตอนนี้มีการศึกษาความเสี่ยงทั้งหมดที่น่าจะเกิดขึ้นด้วยการศึกษาถึงข้อมูลความเสี่ยงทั้ง 5 ประเภทที่ทำการเก็บข้อมูลและวางแผนรับมือกับความเสี่ยงที่น่าจะเกิดขึ้น โดยขั้นตอนในการจัดการความเสี่ยงเกิดขึ้นในขั้นตอนนี้จะมีการนำความเสี่ยงที่น่าจะเป็นไปได้ทั้งหมดจากขั้นตอนการวิเคราะห์ความต้องการ มาทำการวิเคราะห์ถึงความรุนแรงและความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นกับความเสี่ยงแต่ละชนิด และทำการจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยงเพื่อจัดลำดับการจัดการให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของโครงการซอฟต์แวร์

3. ขั้นตอนการออกแบบ (Design) เป็นขั้นตอนต่อจากการวางแผน ซึ่งหลังจากวางแผนโครงการเรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่โครงการต้องวางโครงสร้างงานให้แต่ละคนในทีมงาน คือการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบงานในแต่ละบุคคล มีการเข้าประชุมเพื่อวางโครงร่างของงาน โดยอาจจะแสดงออกมาในลักษณะของตัวต้นแบบ (Prototype) เพื่อแสดงโครงร่างการทำงานของตัวซอฟต์แวร์ทั้งหมด เช่น การกำหนดและออกแบบการเชื่อมโยง การกำหนดเนื้อหาของงาน การกำหนดโทนสีที่ใช้ในการพัฒนา เป็นต้น โดยจะเน้นปฏิบัติตามความต้องการให้ได้มากที่สุด โดยความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในขั้นตอนนี้อาจเป็นไปได้ในทุกประเภท ซึ่งอาจเป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากขั้นตอนการทำงานก่อนหน้าด้วย เช่น การเปลี่ยนความความต้องการของตัวซอฟต์แวร์ (Requirement Risk) การรับงานที่เป็นเทคโนโลยีรุ่นใหม่ (Project Complexity Risk) การกำหนดเวลาการทำงานผิดพลาด (Project

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Management Risk) เป็นต้น โดยขั้นตอนในการจัดการความเสี่ยงเกิดขึ้นในขั้นตอนนี้จะนำเอาข้อมูลการจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยงในขั้นตอนการวางแผนมาทำการมาเริ่มต้นการจัดการ โดยการหาวิธีที่เหมาะสมที่สุดและนำมาจัดการกับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นให้เหมาะสม

4. ขั้นตอนการทำให้เกิดผล (Implementation) เป็นขั้นตอนที่สี่ซึ่งเมื่อทีมงานได้ผ่านขั้นตอนการออกแบบได้เหมาะสมตามขั้นตอนแล้ว ภายในทีมแต่ละคนจะต้องลงมือทำงานเขียน ซอฟต์แวร์ตามลักษณะงานที่ได้รับตามการออกแบบซึ่งมีการตรวจสอบความคืบหน้าของงานอยู่เสมอและมีการทดสอบการใช้งานเบื้องต้น โดยที่ยังไม่สนใจถึงความสวยงามหรือตามแบบโครงสร้าง ขั้นตอนนี้ต้องการให้ระบบที่จำเป็นในซอฟต์แวร์ทำงานได้ตามต้องการ มีการทดสอบ ควบคุมกระบวนการทำงานและจัดการให้ระบบสามารถทำงานได้ตามต้องการ โดยขั้นตอนในการจัดการความเสี่ยงเกิดขึ้นในขั้นตอนนี้จะนำเอาข้อมูลการจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยงในขั้นตอนการวางแผนมาทำการมาเริ่มต้นการจัดการ โดยการหาวิธีที่เหมาะสมที่สุดและนำมาจัดการกับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นให้เหมาะสมเช่นเดียวกันกับในขั้นตอนการออกแบบ

5. ขั้นตอนการปฏิบัติการ (Operation) เป็นขั้นตอนการทำงานต่อเนื่องมาจากขั้นตอนการทำให้เกิดผล ซึ่งทางทีมงานจะต้องทำงานให้ได้ตามโครงสร้างของการทำงาน คือ การเชื่อมโยงระบบการทำงานของซอฟต์แวร์ การนำงานที่แจกจ่ายไปให้มารวมให้เป็นงานชิ้นเดียว การปรับปรุงปรับแต่งเพื่อให้งานสมบูรณ์ตามที่ได้ออกแบบ การแก้ไขปัญหาที่ยังคงหลงเหลืออยู่จนได้เป็นซอฟต์แวร์ที่สมบูรณ์ ซึ่งเจ้าหน้าที่โครงการและลูกทีมจะทำการทดสอบใช้งานซอฟต์แวร์ นั่นคือการทดสอบการใช้งานในส่วนต่างๆ ทุกส่วน การประเมินผลโดยให้ทีมงานทดลองใช้งานและลูกค้าได้ใช้งาน การพัฒนาเพิ่มเติมความสามารถในการใช้งานซอฟต์แวร์ตามความเหมาะสม เพื่อให้ได้ซอฟต์แวร์ที่ตรงตามความต้องการและมีประสิทธิภาพมากที่สุดโดยความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในขั้นตอนนี้อาจเป็นไปได้ในทุกประเภท ซึ่งอาจเป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากขั้นตอนการทำงานก่อนหน้าด้วย เช่น การเพิ่มความต้องการของลูกค้า (Requirement Risk) การทำงานได้ไม่เสร็จตามกำหนด (Team Risk) การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่เกินขอบเขตที่ตั้งไว้ (Project Management Risk) เป็นต้น โดยขั้นตอนในการจัดการความเสี่ยงเกิดขึ้นในขั้นตอนนี้จะนำเอาความเสี่ยงที่จัดการแล้วมาทำการบันทึกข้อมูลที่สำคัญทั้งหมดลงในฐานข้อมูลเพื่อเป็นข้อมูลในการจัดการความเสี่ยงที่เกิดขึ้น

6. ขั้นตอนการจัดการหลังปิดโครงการ (Postmortem) ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายเมื่อกระบวนการพัฒนาโครงการสิ้นสุดลงนั่นคือ การส่งมอบผลิตภัณฑ์ ซึ่งอาจรวมถึงการดูแลรักษา การรักษาความสัมพันธ์กับลูกค้า การสรุปกรณีศึกษา ฯลฯ เพื่อนำข้อมูลทั้งหมดมาเป็นฐานข้อมูลในการบริหารจัดการโครงการในอนาคตต่อไป โดยความเสี่ยงที่มักเกิดขึ้นในขั้นตอนนี้คือความเสี่ยงที่เกิดจากความต้องการ (Requirement Risk) เช่น ซอฟต์แวร์ไม่ตรงกับความต้องการ การเกิดปัญหา

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ด้านการใช้งาน เป็นต้น โดยขั้นตอนในการจัดการความเสี่ยงเกิดขึ้นในขั้นตอนนี้ซึ่งเป็นขั้นตอนท้ายสุดของโครงการจะนำความเสี่ยงที่จัดการเรียบร้อยแต่ยังไม่ถูกบันทึกลงในฐานข้อมูลทำการบันทึกลงฐานข้อมูลเพื่อเป็นข้อมูลในการจัดการความเสี่ยงที่เกิดขึ้นต่อไป

เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในด้านการนำไปใช้จริง จึงมีการทดลองเพื่อประเมินแบบจำลองโดยการสัมภาษณ์ผู้จัดการโครงการ หรือผู้มีประสบการณ์ด้านการทำงานด้านซอฟต์แวร์ และแลกเปลี่ยนความเห็น ข้อดี ข้อเสีย และประเมินประสิทธิภาพที่เกิดขึ้นจากแบบจำลอง รวมถึงข้อมูลที่เป็นส่วนประกอบทั้งหมดว่ายังขาดข้อมูลที่สำคัญส่วนอื่นๆ ไปหรือควรนำข้อมูลในบางส่วนออกหรือไม่โดยทำการเก็บข้อมูลในรูปแบบของการสัมภาษณ์ มีการเก็บข้อมูลเสียงสนทนาทั้งหมด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

3.2 ลำดับโครงสร้างการทำงานวิจัย

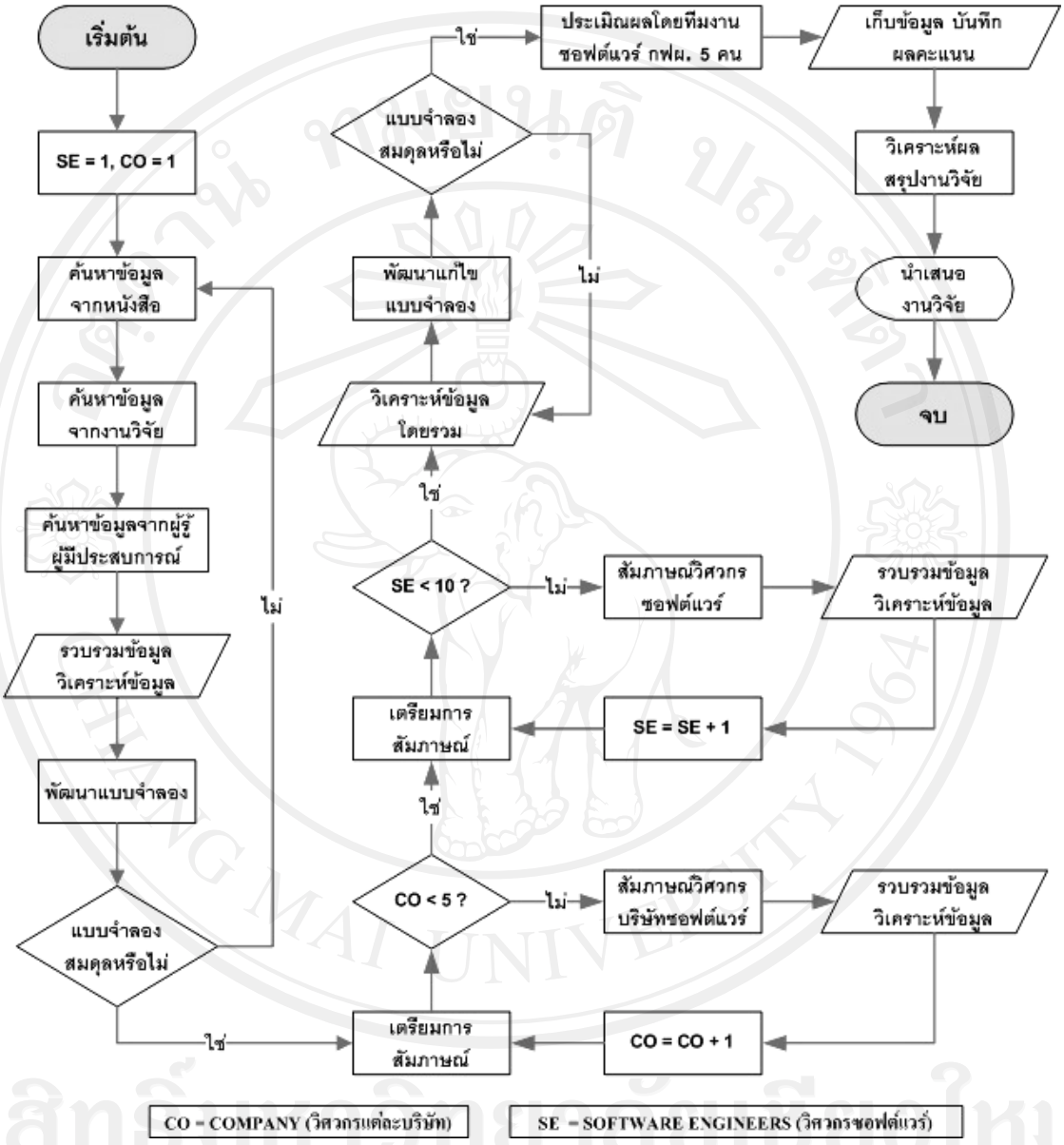

รูปที่ 3.2 แสดงภาพโครงสร้างการทำงานวิจัย

รูปที่ 3.2 แสดงขั้นตอนการทดลองซึ่งแบ่งเป็น 2 ขั้นตอนสำคัญ จะเริ่มต้นจากขั้นตอนแรกการสัมภาษณ์กับบริษัทพัฒนาซอฟต์แวร์ 5 บริษัท โดยกลุ่มเป้าหมายเป็นบริษัทที่มีคนทำงานตั้งแต่ 2 – 20 คน (บริษัทขนาดเล็กจนถึงถึงขนาดกลาง เป็นผู้ประกอบการจริง หรือนักศึกษาปริญญาโท วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่เป็นผู้ประกอบการหรือพนักงานผู้ดูแลโครงการหรือ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

พนักงานที่เกี่ยวข้อง) ผู้ประกอบการเล่าถึงการทำงานที่เกิดขึ้นตัวโครงการซอฟต์แวร์ที่ทำมาแล้ว รวมถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอน โดยมีการบันทึกเสียงการสนทนา หลังจากนั้นผู้ทำการวิจัยทำการวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่ปัญหาเกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอน และวิเคราะห์ถึงความเสี่ยงที่สามารถเกิดขึ้นได้ในแต่ละขั้นตอน แล้วจึงนำแบบจำลองเข้ามาช่วยในการจัดการโครงการซอฟต์แวร์แล้วจึงดูว่าผลที่ได้ดีขึ้นมากน้อยเพียงใด และในตอนท้ายผู้ประกอบการจะทำการให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับข้อดีและข้อเสียของแบบจำลองเพื่อนำไปศึกษาเพิ่มเติมต่อไป

ขั้นตอนต่อมาคือการสัมภาษณ์กับนักศึกษาปริญญาโทวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 10 คน ดังรูปที่ 3.3 นักศึกษาเหล่านี้ล้วนมีประสบการณ์การทำงานกับโครงการซอฟต์แวร์จริงทั้งหมด ในการสัมภาษณ์มีการสอบถามปัญหาที่เกิดขึ้น มีการเก็บข้อมูลเสียงสนทนา และทำตามขั้นตอนในกระบวนการแรกเช่นเดียวกันจนถึงการให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับข้อดีและข้อเสียของแบบจำลองเพื่อนำไปศึกษาเพิ่มเติมต่อไป จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้มาแสดงผลถึงข้อดีและข้อเสียที่เกิดขึ้นมาแสดงผลเป็นรูปแบบกราฟและตารางเพื่อให้แสดงข้อดีข้อเสียได้อย่างชัดเจนมากขึ้นและนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาพัฒนาแบบจำลอง ให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้นและได้เป็นแบบจำลองตัวสมบูรณ์โดยผ่านการวิเคราะห์แล้วจากผู้มีประสบการณ์ตรง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

3.3 ลำดับโครงสร้างการสัมภาษณ์เชิงลึก

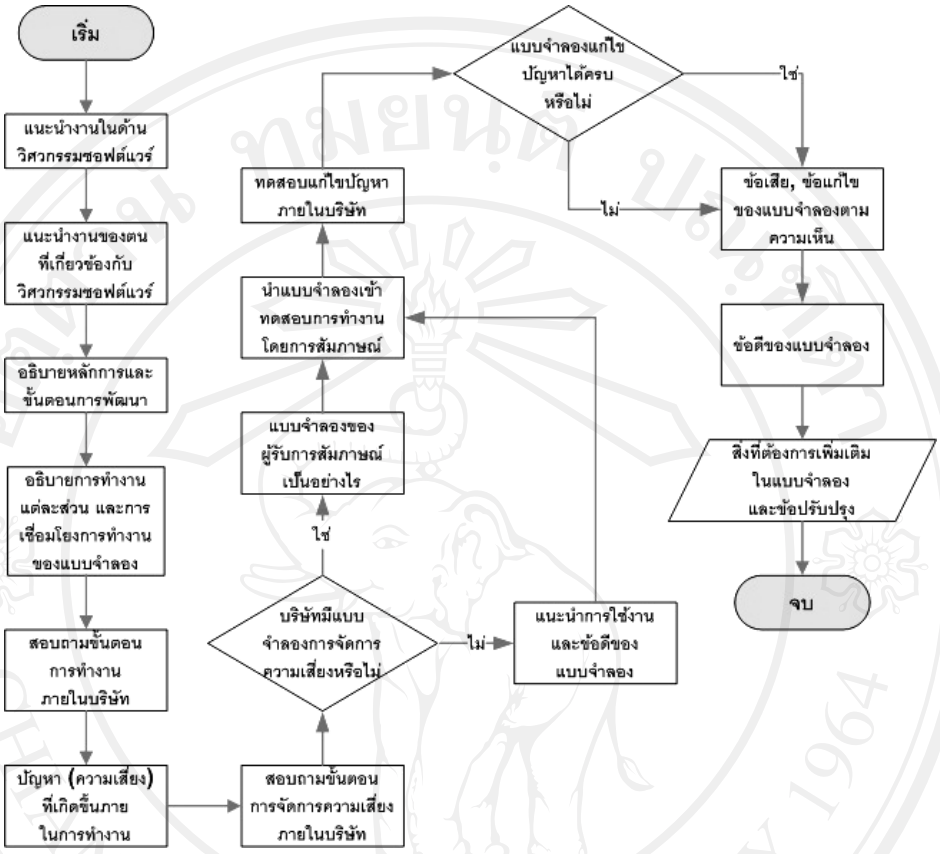

รูปที่ 3.3 แสดงภาพโครงสร้างการสัมภาษณ์เชิงลึก

เมื่อได้แบบจำลองที่มีความสมบูรณ์แล้วก็ยังคงต้องผ่านการทดสอบการทำงานอีกครั้งหนึ่งว่าแบบจำลองจะสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้องครอบคลุมการจัดการโครงการซอฟต์แวร์ โดยการประเมินผลกับทีมงานพัฒนาที่มีประสบการณ์จริงอีกครั้ง โดยทีมงานพัฒนาดังกล่าวเป็นทีมงานพัฒนาซอฟต์แวร์ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิต (กฟผ.) จังหวัดลำปาง จำนวน 5 คนประกอบด้วย ผู้จัดการโครงการและนักเขียนโปรแกรม ใช้การประเมินผลในด้านต่างๆ ประกอบด้วย ด้านการจัดการความเสี่ยง ด้านการจัดการโครงการ ด้านการเชื่อมต่อการทำงานโดยใช้ฐานข้อมูล ด้านการนำไปใช้ในงานจริง ด้านการวิเคราะห์จัดการกับความต้องการของลูกค้า ด้านการจัดการแก้ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นกับโครงการ และการประเมินผลมุมมองการใช้งานของแบบจำลอง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

3.4 วิธีการแก้ปัญหา

การเก็บรวบรวมข้อมูลนักศึกษาปริญญาโท คณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่จะแบ่งเป็น 2 ขั้นตอนสำคัญ จะเริ่มต้นจากขั้นตอนแรกการสัมภาษณ์กับบริษัทพัฒนาซอฟต์แวร์ 5 บริษัท โดยกลุ่มเป้าหมายจะเป็นบริษัทที่มีคนทำงานตั้งแต่ 2 – 20 คน (บริษัทขนาดเล็กจนถึงถึงขนาดใหญ่ เป็นผู้ประกอบการจริง หรือนักศึกษาปริญญาโทวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่เป็นผู้ประกอบการหรือพนักงานผู้ดูแลโครงการหรือพนักงานที่เกี่ยวข้อง) และในขั้นตอนต่อมาคือการสัมภาษณ์กับนักศึกษาปริญญาโทวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 10 คน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการทำงานด้านซอฟต์แวร์โดยตรง โดยการนำข้อมูลการสัมภาษณ์มาพัฒนาแบบจำลองการจัดการความเสี่ยงเชิงโครงการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นโดยเฉลี่ยต่อคนจะใช้เวลาประมาณ 15-30 นาที โดยส่วนใหญ่ในการสัมภาษณ์จะทำการสัมภาษณ์ทีละคน มีเพียงส่วนน้อยที่ต้องทำการสัมภาษณ์เป็นคู่เนื่องจากเวลาและปัจจัยอื่นๆที่ไม่เหมาะสมเป็นเหตุให้ต้องทำการสัมภาษณ์คู่ ซึ่งประสบการณ์การทำงานของวิศวกรเหล่านี้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับด้านซอฟต์แวร์จะอยู่ที่ประมาณ 2-10 ปี ส่วนใหญ่จะทำงานอยู่บริษัทซอฟต์แวร์ขนาดกลาง โดยที่ทีมงานแต่ละทีมจะมีอยู่ประมาณ 4-6 คน ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดการสัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนแรกการสัมภาษณ์กับพนักงานบริษัทพัฒนาซอฟต์แวร์ 5 บริษัท

บุคคลที่ 1 บันทึกการสนทนาหมายเลข 1 (Memo 1) ผู้รับการสัมภาษณ์ชื่อ นายกรกฎ แก้วชา ดำรงตำแหน่ง กรรมการผู้จัดการ และ ผู้จัดการโครงการ บริษัท Aristo Solution Technology Co., Ltd ประสบการณ์ทำงาน 4 ปี

บุคคลที่ 2 บันทึกการสนทนาหมายเลข 2 (Memo 2) ผู้รับการสัมภาษณ์ชื่อ นายณรงค์ บุญวัตร์ ดำรงตำแหน่ง กรรมการผู้จัดการ บริษัท ตรีแวร์ ประสบการณ์ทำงาน 9 ปี

บุคคลที่ 3 บันทึกการสนทนาหมายเลข 3 (Memo 3) ผู้รับการสัมภาษณ์ชื่อ นายปฐมพล แต้สุจิ ดำรงตำแหน่ง นักวิเคราะห์ระบบ บริษัท I-Thinksolution ประสบการณ์ทำงาน 3 ปี

บุคคลที่ 4 บันทึกการสนทนาหมายเลข 4 (Memo 4) ผู้รับการสัมภาษณ์ชื่อ นายสุทธิชัย มีสะอาด ดำรงตำแหน่ง ผู้จัดการ หจก. ซีอีแล็บ ประสบการณ์ทำงาน 10 ปี

บุคคลที่ 5 บันทึกการสนทนาหมายเลข 5 (Memo 5) ผู้รับการสัมภาษณ์ชื่อ นายสุรศักดิ์ หล่าวเจริญ ดำรงตำแหน่ง รองหัวหน้าผู้ดูแลการทำงานด้านซอฟต์แวร์ของ กฟผ. แม่เมาะ ประสบการณ์ทำงาน 20 ปี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ขั้นตอนที่สองการสัมภาษณ์กับนักศึกษาปริญญาโทวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 10 คน

บุคคลที่ 6 บันทึกการสนทนาหมายเลข 6 (Memo 6) ผู้รับการสัมภาษณ์ชื่อ นายสิทธิโชค สนั่นเสียง ดำรงตำแหน่ง วิศวกรซอฟต์แวร์ บริษัท Mycos Technology ประสบการณ์ทำงาน 6 ปี

บุคคลที่ 7 บันทึกการสนทนาหมายเลข 7 (Memo 7) ผู้รับการสัมภาษณ์ชื่อ นายศาสตรา รักแจ้ง ดำรงตำแหน่ง วิศวกรซอฟต์แวร์ บริษัท Mycos Technology ประสบการณ์ทำงาน 5 ปี

บุคคลที่ 8 บันทึกการสนทนาหมายเลข 8 (Memo 8) ผู้รับการสัมภาษณ์ชื่อ นายณัฐวุฒิ ปั้นรูป ดำรงตำแหน่ง อาจารย์ประจำวิชาบริหารการจัดการ หน่วยงาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ตาก ประสบการณ์ทำงานไม่ทราบแน่ชัด

บุคคลที่ 9 บันทึกการสนทนาหมายเลข 9 (Memo 9) ผู้รับการสัมภาษณ์ชื่อ นางสาว จิตราภรณ์ ปาลี ดำรงตำแหน่ง วิศวกร บริษัท Hoya Glass Disk ประสบการณ์ทำงาน 5 ปี

บุคคลที่ 10 บันทึกการสนทนาหมายเลข 10 (Memo 10) ผู้รับการสัมภาษณ์ชื่อ นายพิริยกานต์ วงศ์ประสิทธิ์ ดำรงตำแหน่ง เจ้าหน้าที่สารสนเทศ บริษัท Schaffner Emc Thailand ประสบการณ์ทำงาน 4 ปี

บุคคลที่ 11 บันทึกการสนทนาหมายเลข 11 (Memo 11) ผู้รับการสัมภาษณ์ชื่อ นายทรงพล แก้วเปี้ย ดำรงตำแหน่ง โปรแกรมเมอร์อิสระ ประสบการณ์ทำงาน 1 ปี

บุคคลที่ 12 บันทึกการสนทนาหมายเลข 12 (Memo 12) ผู้รับการสัมภาษณ์ชื่อ นายพีระพงค์ เหล่าตระกูล ดำรงตำแหน่ง โปรแกรมเมอร์อิสระ ประสบการณ์ทำงาน 4 ปี

บุคคลที่ 13 บันทึกการสนทนาหมายเลข 13 (Memo 13) ผู้รับการสัมภาษณ์ชื่อ นางสาวเณริสสา อ่อนขำ ดำรงตำแหน่ง ผู้จัดการ และ โปรแกรมเมอร์อิสระ ประสบการณ์ทำงาน 2 ปี

บุคคลที่ 14 บันทึกการสนทนาหมายเลข 14 (Memo 14) ผู้รับการสัมภาษณ์ชื่อ นางสาวนุสรินทร์ นุเสน ดำรงตำแหน่ง ผู้จัดการ และ โปรแกรมเมอร์อิสระ ประสบการณ์ทำงาน 1 ปี

บุคคลที่ 15 บันทึกการสนทนาหมายเลข 15 (Memo 15) ผู้รับการสัมภาษณ์ชื่อ นายเกษมศักดิ์ สิงห์ต๊ะแก้ว ดำรงตำแหน่ง นักวิชาการคอมพิวเตอร์ หน่วยงาน สถาบันถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชน มหาวิทยาลัยราชมงคลล้านนา ประสบการณ์ทำงาน 3 ปี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

3.5 การสนทนาโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก

การสัมภาษณ์ที่จะนำเสนอนี้ เสนอเป็นความเรียงโดยนำเสนอเฉพาะส่วนที่สำคัญของผู้รับการสัมภาษณ์แต่ละคนเท่านั้น โดยรายละเอียดของการสนทนาทั้งหมดถูกบันทึกไว้ในภาคผนวก

3.5.1 บุคคลที่ 1 การสนทนาที่ 1 (Memo 1)

การสนทนาหมายเลข 1 (Memo 1) ผู้รับการสัมภาษณ์ชื่อ นายกรกฎ แก้วชา ดำรงตำแหน่ง กรรมการผู้จัดการ และ ผู้จัดการโครงการ บริษัท Aristo Solution Technology Co., Ltd

ผู้รับการสัมภาษณ์ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับแบบจำลองว่ายังเป็นเพียงแนวคิดในอุดมคติ เพราะยังไม่ถูกใช้จริงและเป็นเพียงทฤษฎีการจัดการความเสี่ยงแนวหนึ่งเท่านั้น ถ้าเกิดลูกค้าเกิดเปลี่ยนความต้องการขึ้นมากลางครันก็อาจเป็นผลให้โครงการล้มเหลว อาจต้องเริ่มทำโครงการใหม่ซึ่งแบบจำลองยังไม่สามารถแก้ปัญหาตรงนี้ และส่วนที่สำคัญที่สุดคือการให้แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาให้แบบจำลองสามารถทำงานได้ง่ายขึ้น ถ้าแบบจำลองสามารถบอกได้ว่าใครในทีมงานรับผิดชอบในส่วนไหน เช่น Leader, Manager, Programmer จะสามารถใช้งานแบบจำลองได้ดีขึ้น และยังอีกหนึ่งข้อสำคัญว่าใครในทีมงานจะเป็นคนดูแลและรับผิดชอบการทำงานนี้บ้าง ใครที่จะสามารถนำแบบจำลองไปใช้ได้ โดยที่ผู้ถูกสัมภาษณ์จะมีการสนทนาโต้ตอบถึงแบบจำลองว่าสามารถอธิบายการทำงานของการจัดการโครงการและการจัดการความเสี่ยงได้ครบถ้วนและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับโครงการได้ยังไม่ครบถ้วนและถูกต้องตามหลักการจัดการ สุดท้ายให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ ให้ความคิดเห็นและสิ่งที่ควรจะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อให้แบบจำลองมีความสมบูรณ์มากขึ้น

3.5.2 บุคคลที่ 2 การสนทนาที่ 2 (Memo 2)

การสนทนาหมายเลข 2 (Memo 2) ผู้รับการสัมภาษณ์ชื่อ นายณรงค์ บุญวัตร์ ดำรงตำแหน่ง กรรมการผู้จัดการ บริษัท ตรีแวร์

ผู้รับการสัมภาษณ์จะให้ความเห็นว่าในทางปฏิบัตินั้นต้องมีขั้นตอนอีกขั้นตอนหนึ่งก่อนจะได้ความต้องการของลูกค้าที่ถูกต้องมา และขั้นตอนดังกล่าวมีความสำคัญสูงมาก นอกจากนั้นยังได้พูดถึงการทำงานคู่ขนานกันระหว่างการจัดการโครงการและการจัดการความเสี่ยง ซึ่งให้ความเห็นว่าเป็นเรื่องที่ควรการทำงานแบบนี้อยู่แล้ว แต่ไม่มีแบบจำลองไหนสามารถอธิบายการทำงานของการเชื่อมต่อการทำงานของทั้งสองการทำงานได้ แต่ก็ยังขาดการทำงานบางส่วนที่สำคัญไป ผู้รับการสัมภาษณ์ยังให้ความเห็นอีกว่าในการจัดการความเสี่ยงไม่ควรจะยกการจัดการไปที่ผู้จัดการโครงการเพียงคนเดียว โดยที่ผู้จัดการโครงการควรมีหน้าที่เพียงการเชื่อมต่องานและเชื่อมต่อการสื่อสารเท่านั้นและผู้ที่จัดการกับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นควรจะเป็นคนที่มีประสบการณ์พอสมควร นั่นคือน่าจะเป็นผู้จัดการโครงการ โดยยกตัวอย่างเช่นไม่สามารถให้นักเขียนโปรแกรมประเมินความเสี่ยงที่น่าจะเกิดขึ้นได้ทั้งหมด ต้องอาศัยความรู้ของผู้จัดการ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

โครงการร่วมด้วย แต่ติดในเรื่องวัฒนธรรมไทยที่ไม่มีการในงานในด้านการจัดการความเสี่ยง เป็นผลให้งานไปหนักที่ผู้จัดการโครงการ ท้ายสุดได้พูดถึงความเสี่ยงที่ไม่สามารถควบคุมได้ เช่น ด้านการเมือง ด้านผู้หญิง เป็นต้น

3.5.3 บุคคลที่ 3 การสนทนาที่ 3 (Memo 3)

การสนทนาหมายเลข 3 (Memo 3) ผู้รับการสัมภาษณ์ชื่อ นายปฐมพล แต้สุจิ ดำรงตำแหน่ง นักวิเคราะห์ระบบ บริษัท I-Thinksolution

ผู้รับการสัมภาษณ์จะมีการสนทนาโต้ตอบถึงแบบจำลองว่าสามารถอธิบายการทำงานของการจัดการโครงการและการจัดการความเสี่ยงได้ครบถ้วนและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับโครงการได้อย่างครบถ้วนและถูกต้องตามหลักการจัดการหรือไม่ สุดท้ายให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ ให้ความคิดเห็นและสิ่งที่ควรจะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อให้แบบจำลองมีความสมบูรณ์มากขึ้น โดยการทำการจัดการความต้องการของลูกค้าให้ถูกต้องสมบูรณ์มากที่สุดก่อน ก่อนนำเข้าสู่กระบวนการจัดการโครงการต่อไป และซึ่งที่วิศวกรถือว่าเป็นส่งที่ดีของแบบจำลองคือการนำฐานข้อมูลมีเชื่อมต่อระบบการทำงานทำให้การทำงานทั้งสามส่วนทำงานได้พร้อมๆกันและมีการเก็บข้อมูลความเสี่ยงภายในระบบการจัดการถือว่าเป็นเรื่องใหม่ของวิศวกรผู้นี้

3.5.4 บุคคลที่ 4 การสนทนาที่ 4 (Memo 4)

การสนทนาหมายเลข 4 (Memo 4) ผู้รับการสัมภาษณ์ชื่อ นายสุทธิชัย มีสะอาด ดำรงตำแหน่ง ผู้จัดการ หจก. ซีอีแล็บ

ผู้รับการสัมภาษณ์มีการสนทนาโต้ตอบถึงแบบจำลองว่าต้องมีขั้นตอนการทำการตรวจสอบข้อมูลก่อน ก่อนที่เริ่มทำงานต่อในขั้นตอนต่อไป หรือการตรวจสอบข้อมูลว่าได้ทำงานถูกต้องตามแผนงานหรือไม่ และในการจัดการความเสี่ยงควรมีแผนการจัดการแผนสำรอง เพราะในความเสี่ยงที่เกิดขึ้นวิธีจัดการที่ดีที่สุดอาจไม่ได้ผล ต้องมีแผนการจัดการสำรองไว้ควบคุมด้วย สามารถอธิบายการทำงานของการจัดการโครงการและการจัดการความเสี่ยงได้และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับโครงการได้และถูกต้องตามหลักการจัดการ แต่สุดท้ายให้ผู้รับการสัมภาษณ์ ให้ความคิดเห็นว่า แบบจำลองการจัดการความเสี่ยงคล้ายกับการควบคุมคุณภาพเหมือนมาตรฐาน ISO แบบต่างๆ โดยผู้รับการสัมภาษณ์ได้เน้นว่าแบบจำลองยังขาดการจัดการปัญหาเมื่อเกิดความเสี่ยงเกิดขึ้นในการทำงานแบบกลางครัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

3.5.5 บุคคลที่ 5 การสนทนาที่ 28 (Memo 28)

การสนทนาหมายเลข 5 (Memo 5) ผู้รับการสัมภาษณ์ชื่อ นายสุรศักดิ์ หล่าวเจริญ ดำรงตำแหน่ง รองหัวหน้าผู้ดูแลการทำงานด้านซอฟต์แวร์ของ กฟผ. แม่เมาะ

ผู้รับการสัมภาษณ์จะมีการสนทนาโต้ตอบถึงแบบจำลองว่าสามารถอธิบายการทำงานของการจัดการโครงการและการจัดการความเสี่ยงได้ครบถ้วนและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับโครงการได้อย่างครบถ้วนและถูกต้องการหลักการจัดการ สุดท้ายผู้ถูกสัมภาษณ์ ให้ความคิดเห็นและสิ่งที่ควรจะพัฒนาว่า ความมีการจัดการความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในการทำงานโดยฉลับพลัน ซึ่งผู้รับการสัมภาษณ์เห็นว่าเป็นสิ่งสำคัญมาก ซึ่งภายในหน่วยงานก็มีระบบที่คล้ายการทำงานของแบบจำลองเช่นเดียวกัน แต่ยังเป็นระบบในอุดมการณ์ และเริ่มทดลองใช้งานเบื้องต้น โดยให้ความสำคัญและเห็นชอบในการนำฐานข้อมูลมาเป็นตัวการในการจัดการโครงการและการจัดการความเสี่ยงเป็นผลให้งานผ่านการทำงานกับฐานข้อมูลเสมอ เป็นผลให้ฐานข้อมูลทันสมัยอยู่เสมอ สามารถดึงข้อมูลมาใช้ในการทำงานครั้งต่อไปได้ทันที ซึ่งกฟผ. กำลังมีแผนโครงการจะนำการทำงานผ่านฐานข้อมูลเช่นกัน

3.5.6 บุคคลที่ 6 การสนทนาที่ 6 (Memo 6)

การสนทนาหมายเลข 6 (Memo 6) ผู้รับการสัมภาษณ์ชื่อ นายสิทธิโชค สนั่นเสียง ดำรงตำแหน่ง วิศวกรซอฟต์แวร์ บริษัท Mycos Technology

ผู้รับการสัมภาษณ์ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับแบบจำลองว่ายังเป็นเพียงแนวคิดในอุดมคติ เพราะยังไม่ถูกใช้จริงและเป็นเพียงทฤษฎีการจัดการความเสี่ยงแนวหนึ่งเท่านั้น ถ้าเกิดลูกค้าเกิดเปลี่ยนความต้องการขึ้นมากลางครันก็อาจเป็นผลให้โครงการล้มเหลว อาจต้องเริ่มทำโครงการใหม่ซึ่งแบบจำลองยังไม่สามารถแก้ปัญหาตรงนี้ และส่วนที่สำคัญที่สุดคือการให้แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาให้แบบจำลองสามารถทำงานได้ง่ายขึ้น ถ้าแบบจำลองสามารถบอกได้ว่าใครในทีมงานรับผิดชอบในส่วนไหน เช่น Leader, Manager, Programmer จะสามารถใช้งานแบบจำลองได้ดีขึ้น และยังอีกหนึ่งข้อสำคัญว่าใครในทีมงานจะเป็นคนดูแลและรับผิดชอบการทำงานนี้บ้าง ใครที่จะสามารถนำแบบจำลองไปใช้ได้ โดยที่ผู้ถูกสัมภาษณ์จะมีการสนทนาโต้ตอบถึงแบบจำลองว่าสามารถอธิบายการทำงานของการจัดการโครงการและการจัดการความเสี่ยงได้ครบถ้วนและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับโครงการได้ยังไม่ครบถ้วนและถูกต้องตามหลักการ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จัดการ สุดท้ายให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ ให้ความคิดเห็นและสิ่งที่ควรจะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อให้แบบจำลองมีความสมบูรณ์มากขึ้น

3.5.7 บุคคลที่ 7 การสนทนาที่ 7 (Memo 7)

การสนทนาหมายเลข 7 (Memo 7) ผู้รับการสัมภาษณ์ชื่อ นายศาสตรา รักแจ้ง ดำรงตำแหน่ง วิศวกรซอฟต์แวร์ บริษัท Mycos Technology

ผู้รับการสัมภาษณ์ให้ความเห็นเกี่ยวกับแบบจำลองว่าเวลามองควรนำของการจัดการความเสี่ยงมาไว้ด้านล่าง และเปลี่ยนการจัดการโครงการซอฟต์แวร์ไปไว้ด้านบนเพื่อมุมมองการใช้งานแบบจำลองที่ชัดเจนมากขึ้น นอกจากนั้นยังมีการสนทนาโต้ตอบถึงแบบจำลองว่าในงานจริงการทำงานมันความมีส่วนงานที่เลื่อมล้ำกันอยู่ด้วย โดยที่แบบจำลองเหมือนว่างานส่วนนั้นต้องเสร็จเรียบร้อยก่อนจึงจะเริ่มส่วนใหม่ได้ แบบจำลองสามารถอธิบายการทำงานของการจัดการโครงการและการจัดการความเสี่ยงได้ครบถ้วน โดยได้พูดถึงด้วยว่าคนที่วิเคราะห์ความเสี่ยงควรจะอยู่ในระดับใดจึงจะสามารถวิเคราะห์ได้ และการใช้แบบจำลองเป็นเครื่องมือหลักในการวางแผนการจัดการโครงการและจัดการความเสี่ยงเป็นหลักของทุกคนในทีม อีกทั้งยังสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับโครงการได้อย่างครบถ้วน ถูกต้องตามหลักการจัดการ

3.5.8 บุคคลที่ 8 การสนทนาที่ 8 (Memo 8)

การสนทนาหมายเลข 8 (Memo 8) ผู้รับการสัมภาษณ์ชื่อ นายณัฐวุฒิ ปั้นรูป ดำรงตำแหน่ง อาจารย์ประจำวิชาบริหารการจัดการ หน่วยงาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ตาก

ผู้รับการสัมภาษณ์ยังไม่มีการใช้งานใช้งานฐานข้อมูลอย่างเป็นหลักการ แต่มีการเก็บข้อมูลการจัดการเบื้องต้นไว้ใน Google Docs เท่านั้น และพูดถึงนำเอาแบบจำลองที่ทำการพัฒนาไปทดลองประกบการทำงานจริงนั้นและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก โดยที่ผู้ถูกสัมภาษณ์จะมีการสนทนาโต้ตอบถึงแบบจำลองว่าแบบจำลองควรมีการแบ่งลำดับการทำงานให้ชัดเจนมากกว่านี้เพื่อให้แบบจำลองดูได้ง่ายขึ้น และด้านความต้องการลูกค้าควรมีขั้นตอนการจัดการที่ชัดเจนโดยเฉพาะ เพื่อให้ได้ความต้องการที่เหมาะสมที่สุดก่อนนำเข้าสู่ขั้นตอนการจัดการ ในด้านฐานข้อมูลผู้รับการสัมภาษณ์ให้ความเห็นว่าควรเก็บข้อมูลได้มาก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ขึ้นกว่านี้เพียงเท่านี้ยังไม่เพียงพอต่อการเก็บข้อมูลและยังพูดเพิ่มเติมอีกว่าการนำสัญญลักษณ์มาเสร้างเป็นแบบจำลองยังไม่สื่อการทำงานเท่าที่ควร

3.5.9 บุคคลที่ 9 การสนทนาที่ 9 (Memo 9)

การสนทนาหมายเลข 9 (Memo 9) ผู้รับการสัมภาษณ์ชื่อ นางสาว จิตราภรณ์ ปาลีดำรง ตำแหน่ง วิศวกร บริษัท Hoya Glass Disk

ผู้รับการสัมภาษณ์จะมีการสนทนาโต้ตอบถึงแบบจำลองว่าสามารถอธิบายการทำงานของการจัดการโครงการและการจัดการความเสี่ยงว่ายังไม่สามารถแก้ปัญหาการจัดการความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำงานได้ ซึ่งที่บริษัทของวิศกรยังไม่มีระบบงานตัวนี้เข้ามาใช้งานเปรียบเสมือนเรียนรู้งานใหม่ โดยที่การทำงานที่มีการจัดการความเสี่ยงไปในตัวและการเก็บข้อมูลผ่านฐานข้อมูลอยู่เสมอเปรียบเสมือนการควบควบคุณภาพการทำงานไปในตัวงาน วิศวกรท่านี้ได้ให้ความเห็นว่าแบบจำลองเป็นแบบจำลองที่มีระบบการจัดการค่อนข้างเหมาะสมสามารถทำงานได้หลายส่วนพร้อม แต่ก็ยังขาดส่วนสัญคือแบบจำลองไม่ได้นำไปทดลองใช้จริงที่ไหนที่ไหน เป็นเพียงทฤษฎีการจัดการ วิศกรยังให้ความเห็นอีกว่าน่าจะนำไปใช้ในระบบงานซอฟต์แวร์จริงจะได้รู้ว่าแบบจำลองมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด

3.5.10 บุคคลที่ 10 การสนทนาที่ 10 (Memo 10)

การสนทนาหมายเลข 10 (Memo 10) ผู้รับการสัมภาษณ์ชื่อ นายพิริยกานต์ วงศ์ประสิทธิ์ ดำรงตำแหน่ง เจ้าหน้าที่สารสนเทศ บริษัท Schaffner Emc Thailand

ผู้รับการสัมภาษณ์จะมีการสนทนาโต้ตอบถึงแบบจำลองว่าสามารถอธิบายการทำงานของการจัดการโครงการและการจัดการความเสี่ยงว่าเมื่อเกิดความเสี่ยงเกิดขึ้นระหว่างการทำงาน แบบจำลองยังไม่สามารถจัดการปัญหาให้การทำงานต่อเนื่องได้ ควรมีขั้นตอนในการตรวจสอบความต้องการของลูกค้าให้มีความถูกต้องมากที่สุดก่อน เพื่องานจะมีโอกาสที่งานมีเสร็จสมบูรณ์มากที่สุด ในด้านฐานข้อมูลผู้รับการสัมภาษณ์ให้คำแนะนำว่าควรจัดการรายละเอียดของความเสี่ยงให้เหมาะสม เช่น ความเสี่ยงประเภทนี้จะเกิดขึ้นในเวลาไหนเพราะบางความเสี่ยงจะมีเวลาเกิดเฉพาะตัว เป็นต้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

3.5.11 บุคคลที่ 11 การสนทนาที่ 11 (Memo 11)

การสนทนาหมายเลข 11 (Memo 11) ผู้รับการสัมภาษณ์ชื่อ นายทรงพล แก้วเปี้ย ดำรงตำแหน่ง โปรแกรมเมอร์อิสระ

ผู้รับการสัมภาษณ์จะมีการสนทนาโต้ตอบถึงแบบจำลองว่าสามารถอธิบายการทำงานของการจัดการโครงการและการจัดการความเสี่ยงว่ายังไม่สามารถแก้ปัญหาการจัดการความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำงานได้ เพราะว่าแบบจำลองยังไม่ได้ถูกนำไปทดลองจริง และให้ความเห็นว่ายังเป็นแบบจำลองที่เป็นเพียงหลักการในภาคทฤษฎี ถ้านำไปทดลองใช้งนจริงในระบบยังขาดขั้นตอนที่เหมาะสมและสำคัญอีกมาก ดังนั้นแบบจำลองจึงต้องการผลการทำงานที่ชัดเจนหรือผลที่พอจะทำให้แบบจำลองนี้ดูน่าเชื่อถือ และโดยที่การทำงานที่มีการจัดการความเสี่ยงไปในตัวและการเก็บข้อมูลผ่านฐานข้อมูลอยู่เสมอเปรียบเสมือนการควบควบคุณภาพการทำงานไปในตัวงาน สามารถทำงานได้อย่างครอบคลุมการทำงานหลายส่วนพร้อมๆกันได้อย่างชัดเจน

3.5.12 บุคคลที่ 12 การสนทนาที่ 12 (Memo 12)

การสนทนาหมายเลข 12 (Memo 12) ผู้รับการสัมภาษณ์ชื่อ นายพีระพงค์ เหล่าตระกูล ดำรงตำแหน่ง โปรแกรมเมอร์อิสระ

ผู้รับการสัมภาษณ์จะมีการสนทนาโต้ตอบถึงแบบจำลองว่าสามารถอธิบายการทำงานของการจัดการโครงการว่าการจัดการความต้องการของลูกค้าในบางครั้งจะเกิดขึ้นในระหว่างขั้นตอนการทำงานจริงบางครั้งก็ต้องมีการแก้ปัญหาการทำงานไปด้วยและแก้ปัญหาความต้องการของลูกไปด้วยเช่นกัน แต่นั่นถือว่าเป็นความเสี่ยที่มีความเสี่ยงในการทำงานสูงมาก โดยจะให้ผู้ประสานการทำงานด้านการจัดการความเสี่ยงคือผู้จัดการโครงการและนักเขียนโปรแกรมในทีมงานเดียวกันซึ่งต้องมีขั้นตอนในการจัดการความเสี่ยงให้มีความเหมาะสมที่สุดก่อนจะส่งเข้าสู่ขั้นตอนการจัดการโครงการต่อไป ในด้านฐานข้อมูลได้พูดถึงการเก็บข้อมูลความเสี่ยงทั้ง 8 ประเภทว่าเก็บข้อมูลอะไรบ้างและแนะนำผู้ถูกสัมภาษณ์ให้ปรับใช้การเก็บข้อมูลได้มากขึ้นได้มากชนิดขึ้นหรือน้อยลงตามความต้องการในการทำงาน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

3.5.13 บุคคลที่ 13 การสนทนาที่ 23 (Memo 23)

การสนทนาหมายเลข 23 (Memo 23) ผู้รับการสัมภาษณ์ชื่อ นางสาวเณริสสา อ่อนขำ ดำรงตำแหน่ง ผู้จัดการ และโปรแกรมเมอร์อิสระ

ผู้รับการสัมภาษณ์มีการสนทนาโต้ตอบบอกถึงการทำงานของบริษัทว่ามีการยังมีปัญหาการทำงานเป็นทีมพอสมควร ซึ่งยังไม่สามารถแก้ไขปัญหานี้ได้ ต่อมานำแบบจำลองสามารถอธิบายการทำงานของการจัดการโครงการและการจัดการความเสี่ยงที่ยังไม่สามารถแก้ปัญหาการจัดการความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำงานได้ ปรากฏว่าสารถแก้ปัญหาได้บางส่วน โดยการจัดการความเสี่ยงไปในตัวระหว่างการบริหารจัดการโครงการและการเก็บข้อมูลผ่านฐานข้อมูลอยู่เสมอเปรียบเสมือนการควบควบคุณภาพการทำงานไปในตัวงาน สามารถทำงานได้อย่างครอบคลุมการทำงานหลายส่วนพร้อมๆกัน ผู้ถูกสัมภาษณ์ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับแบบจำลองว่าค่อนข้างดี เพราะสามารถอธิบายหลักการการจัดการโครงการซอฟต์แวร์ได้อย่างครบถ้วน แต่ยังรู้สึกว่าแบบจำลองยังไม่สามารถนำไปใช้จริงได้ เพราะยังขาดส่วนการทำงานที่เรียกว่าการทำงานจริงไป

3.5.14 บุคคลที่ 14 การสนทนาที่ 14 (Memo 14)

การสนทนาหมายเลข 14 (Memo 14) ผู้รับการสัมภาษณ์ชื่อ นางสาวนุสรินทร์ นุเสน ดำรงตำแหน่ง ผู้จัดการ และโปรแกรมเมอร์อิสระ

ผู้รับการสัมภาษณ์จะมีการสนทนาโต้ตอบถึงแบบจำลองว่าสามารถอธิบายการทำงานของการจัดการโครงการและการจัดการความเสี่ยงว่ายังไม่สามารถแก้ปัญหาการจัดการความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำงานได้ โดยที่การทำงานที่มีการจัดการความเสี่ยงไปในตัวและการเก็บข้อมูลผ่านฐานข้อมูลอยู่เสมอเปรียบเสมือนการควบควบคุณภาพการทำงานไปในตัวงาน สามารถทำงานได้อย่างครอบคลุมการทำงานหลายส่วนพร้อมๆกัน โดยที่ผู้รับการสัมภาษณ์ได้เพิ่มเติมไปในการออกแบบว่าควรใช้สีในการแยกแต่ละส่วนการทำงานว่าให้สีอะไรให้ชัดเจน จะทำให้แบบจำลองดูง่ายมากขึ้น ควรมีเส้นปะแบ่งขั้นตอนการทำงานอีกด้วยเพื่อจะดูว่าในขั้นตอนการจัดการความต้องการ การจัดการความเสี่ยงจะอยู่ในขั้นตอนใด และแบบจำลองไม่สามารถแก้ปัญหาการจัดการควมเสี่ยงที่เกิดขึ้นมากลางครันได้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

3.5.15 บุคคลที่ 15 การสนทนาที่ 15 (Memo 15)

บันทึกการสนทนาหมายเลข 15 (Memo 15) ผู้รับการสัมภาษณ์ชื่อ นายเกษมศักดิ์ สิงห์ต๊ะแก้ว ดำรงตำแหน่ง นักวิชาการ หน่วยงาน สถาบันถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชน มหาวิทยาลัยราชมงคลล้านนา

ผู้รับการสัมภาษณ์มีการสนทนาโต้ตอบบอกถึงการทำงานของบริษัทว่ามีการยังมีปัญหาการทำงานเป็นทีมพอสมควรเมื่อนำแบบจำลองเข้าไปทดสอบการแก้ปัญหา ยังไม่สามารถแก้ปัญหาความเสี่ยงที่เกิดโดยทันที เป็นจุดที่ต้องทำการแก้ไข และในการทำการที่ผู้รับการสัมภาษณ์ชอบคือแบบจำลองสามารถอธิบายการทำงานของการจัดการโครงการและการจัดการความเสี่ยงว่ายังไม่สามารถแก้ปัญหาการจัดการความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำงานได้ โดยที่การทำงานที่มีการจัดการความเสี่ยงไปในตัวและการเก็บข้อมูลผ่านฐานข้อมูลอยู่เสมอเปรียบเสมือนการควบควบคุณภาพการทำงานไปในตัวงาน สามารถทำงานได้อย่างครอบคลุมการทำงานหลายส่วนพร้อมๆกัน และผู้รับการสัมภาษณ์ได้กล่าวถึงการทำงานจริงว่าแบบจำลองที่ใช้ในงานมันเปลี่ยนไปเรื่อยๆ ไม่ได้ใช้เพียงตัวเดียว เสมือนเปลี่ยนแปลงตามลักษณะงาน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved